

ΑΛΛΑΞΕ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ. ΑΛΛΑΞΕ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ.

αCTIVATED

Τόμος 23 • Τεύχος 4

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Τι μου είπε μια φίλη μου

Το κατηχητικό της Νάταλι

Το όνειρο που
εκπληρώθηκε λίγο
αργότερα

Το τελευταίο του γέλιο

Η ειρήνη ενός γονιού

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΔΟΤΗ ΠΕΡΑ ΑΠ' ΤΟ ΑΚΡΩΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΙΓΙΔΩΝ

Υφίσταται μια κοινή παρανόηση για το ότι το Ακρωτήριο της Καλής Ελπίδας βρίσκεται στο πιο νότιο σημείο της Αφρικανικής ηπείρου. Στη πραγματικότητα όμως, το σημείο που συναντιόνται ο Ατλαντικός και ο Ινδικός Ωκεανός, βρίσκεται 150 χιλιόμετρα προς τα νοτιοανατολικά και μια κι αυτή η παρανόηση συνεχίζει να υφίσταται, απεικονίζει το πόσο απροσέγγιστη και τρομακτική ήταν εκείνη η περιοχή για αιώνες. Αν και είχαν γίνει προσπάθειες για να γίνει ο περίπλους της Αφρικής, από την προ-Χριστιανική ακόμα εποχή, ο Πορτογάλος ναυτικός Βαρθολομαίος Ντιάζ, ήταν αυτός που έκανε τον πρώτο επιτυχημένο (τεκμηριωμένο) περίπλου, το 1488. (Αποδείχτηκε πως το μυστικό ήταν να ταξιδεύεις αρκετά ανοιχτά μέσα στον ωκεανό αντί να ακολουθήσεις την παράκτια γραμμή).

Η παράδοση αναφέρει, ότι ο Ντιάζ ονόμασε αρχικά την περιοχή εκείνη, Ακρωτήριο των Καταιγίδων, και ο βασιλιάς της Πορτογαλίας ακύρωσε αυτή την ονομασία και επέλεξε την ονομασία που γνωρίζουμε όλοι μας σήμερα, καθώς αντιπροσώπευε την ελπίδα για μια νέα διαδρομή προς τα ανατολικά.

Έτσι κι ο θάνατος, που ήταν κάποτε το «ακρωτήριο των καταιγίδων» όπου η ζωή και οι ελπίδες είχαν ναυαγήσει, κατατροπώθηκε εκείνο το πρωινό του Πάσχα, όταν ο Ιησούς αναστήθηκε απ' τους νεκρούς. Όταν η Μαρία η Μαγδαληνή και οι άλλες δύο γυναίκες πήγαν στο μνήμα όπου είχε ενταφιαστεί ο Ιησούς, ήταν ακόμα σκοτάδι. Δεν είχαν ιδέα για το πώς θα μετακινούσαν την πέτρα που σφράγιζε το μνήμα και αναρωτιόντουσαν πώς θα ολοκλήρωναν τη φροντίδα του σώματος του Ιησού με αρώματα και μύρα. Προς έκπληξή τους όμως, όταν έφθασαν στο μνήμα, η τεράστια πέτρα είχε μετακινηθεί... το σώμα όμως δεν βρισκόταν εκεί.

Η Μαρία αρχίζει μια συζήτηση με κάποιο ξένο εκεί στον κήπο και όταν Αυτός την αποκαλεί «Μαρία», αυτό φωτίζει όλο το σκοτάδι εκεί. Αυτή αναγνωρίζει τη φωνή εκείνη. Νοιώθει σύγχυση, έκπληξη και της φαίνεται απίστευτο – κι όμως, ο Ιησούς είναι ζωντανός!

Σαν αποτέλεσμα της ανάστασης του Ιησού, μπορούμε κι εμείς, όπως και εκείνοι οι εξερευνητές του δέκατου-πέμπτου αιώνα, να προσβλέπουμε πέρα απ' το «Ακρωτήριο των Καταιγίδων» προς την ελπίδα του Επουράνιου και της αιώνιας ζωής με τον Θεό. Αυτός ο ζωντανός Ιησούς συνεχίζει να είναι μαζί μας και υπόσχεται στον καθένα μας: «Επειδή Εγώ ζω, κι εσείς θα ζείτε».¹ Αυτή η υπόσχεση, είναι ο πυρήνας της πίστης μας και η αιτία που γιορτάζουμε το Πάσχα αυτό το μήνα.

Για περισσότερες πληροφορίες για το Activated, επισκεφτείτε μας στον ιστότοπό μας ή γράψτε μας.

<http://activated-europe.com>

Activated Hellas
Email: hellas@activated-europe.com

Activated Europe
Bramingham Pk. Business Ctr.
Enterprise Way
Luton, Beds. LU3 4BU, United Kingdom
+44 (0) 845 838 1384
Email: activatedEurope@activated.org

Activated Ministries
P.O. Box 462805
Escondido, CA 92046-2805, USA
Toll-free: 1-877-862-3228
Email: info@actmin.org
www.activatedonline.com

ΕΚΔΟΤΗΣ Ronan Keane
ΣΧΕΔΙΟ Gentian Suçi

© 2022 Activated. All Rights Reserved

Τα εδάφια που χρησιμοποιούνται είναι προσαρμοσμένα κυρίως από την μετάφραση της Βίβλου στη δημοτική του Σπύρου Φίλου.

A-GR-MG-AM-255-X

ΚΑΤΙ ΣΑΝ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΥΘ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤΣΟΝ

ΠΟΛΥ ΣΥΧΝΑ Η ΦΥΣΗ ΜΑΣ ΜΙΛΑΕΙ ΑΛΛΗΓΟΡΙΚΑ, ΟΣΟΝ ΑΦΟΡΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ, όπως για εκείνο το πιο θαυματουργό γεγονός στην ιστορία – την ανάσταση του Ιησού Χριστού.

Το Φυτό της Ανάστασης, γνωστό επίσης και ως Τριαντάφυλλο της Ιεριχούς ή το Φυτό Δεινόσαυρος, είναι ένα μικρό χορταράκι που μετατρέπεται σε μια μικρή μπαλίτσα, όταν υπάρχει ξηρασία. Όμως αν το βάλετε μέσα στο νερό, θα δείτε αυτό το «ζωντανό απολίθωμα» να μεταβάλλεται ριζικά και σε μια ζαρωμένη μικρούτσικη μάζα να μετατρέπεται σε υπέροχα βρύα που μεγαλώνουν και απλώνονται, μέσα σε λίγες ώρες μόνο.

Η φυλλωσιά του, που είναι σαν φτέρη, είναι ένα από τα πιο περίεργα φαινόμενα στον πλανήτη. Το φυτό αυτό, μπορεί να είναι σε νάρκη για 50 χρόνια, χωρίς νερό ή φως και ξαφνικά να ξεδιπλώνει τα σκουροπράσινα φυλλαράκια του, όταν εκτεθεί στην υγρασία για άλλη μια φορά. Έχει την ικανότητα να επανέρχεται στη ζωή, ξανά και ξανά – ακόμα και αφότου έχει ξεραθεί τελείως.

Όταν πρωτοείδα αυτό το μαγευτικό θαύμα να εκτυλίσσεται μπροστά στα μάτια μου, κατάλαβα από πού προήλθε το όνομα του, ως «Φυτό της Ανάστασης». – Οι σκέψεις μου πήγαν κατευθείαν στον Ιησού. Ούτε ο θάνατος ούτε το μνήμα μπόρεσαν να τον περιορίσουν. Αναστήθηκε νικηφόρα, για να μας σώσει από τις αμαρτίες μας.

Η ΡΟΥΘ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤΣΟΝ ΗΤΑΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ, ΤΗΝ ΙΝΔΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΤΙΑ ΑΜΕΡΙΚΗ ΓΙΑ 25 ΧΡΟΝΙΑ. ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΚΑΙ ΣΥΝΕΙΣΦΕΡΕΙ ΣΤΟΝ ΙΣΤΟΤΟΠΟ WWW.THEBIBLEFORYOU.COM. ■

«Εγώ είμαι η ανάσταση και η ζωή· αυτός που πιστεύει σε Μένα, και αν πεθάνει, θα ζήσει».
— *Ιησούς, Ιωάννη 11:25*

«Αν πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι και ο Θεός, αυτούς που κοιμήθηκαν με πίστη στον Ιησού, θα τους φέρει μαζί Του».
— *Θεσσαλονικείς Α' 4:14*

«Αν έχουμε γίνει σύμφυτοι μαζί Του ως προς την ομοιότητα του θανάτου Του, κατά συνέπεια θα είμαστε και ως προς την ομοιότητα της αναστάσεώς Του».
— *Ρωμαίους 6:5*

Ο Κύριός έγραψε την υπόσχεση της αναστάσεως, όχι μόνο μέσα στα βιβλία αλλά και σε κάθε φύλλο της άνοιξης.
— *Μαρτίνος Λούθηρος (1488-1546)*

Υπάρχουν πολλοί τρόποι, για να ζει κάποιος μια ισορροπημένη ζωή. Η Χριστιανική αντίληψη για μια ισορροπημένη ζωή ξεκινά με την εξέταση της σχέσης μας με το Θεό. Πόσο δυνατή είναι η σχέση σας μαζί Του; Εσείς αναζητάτε τη δική Του σοφία συχνά ή μήπως προσπαθείτε να τα καταφέρετε μόνοι σας στη ζωή; Συχνά μπορεί να νοιώσουμε μοναξιά, όταν η ζωή παραγίνει δύσκολη. Μια σχέση με το Θεό, σημαίνει ότι δεν είστε ποτέ μόνοι.¹ Όσο πιο δυνατή είναι η σχέση σας με τον Θεό, τόσο περισσότερο πίστη θα έχετε, για το ότι Αυτός θα σας βοηθήσει να τα καταφέρετε ακόμα και στους πιο δύσκολους καιρούς.
— *Σούζαν Τ. Νόουλς*

1. Δείτε Ρωμαίους 8:35, Ψαλμός 91:10-11.

ΠΩΣ ΘΑ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΤΕΠΕΙΤΑ ΖΩΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ

1. Δείτε Ιωάννη Α' 4:8, Ιωάννη 4:24.
2. Δείτε Αποκάλυψη 21:4.
3. Δείτε Κορινθίους Α' 15:50-53.
4. Δείτε Αποκάλυψη 20:1-4.
5. Δείτε Αποκάλυψη 21:16.
6. Δείτε Αποκάλυψη 21:3.
7. Δείτε Αποκάλυψη κεφάλαιο 21.

ΑΝΑΡΩΤΗΘΗΚΑΤΕ ΠΟΤΕ, ΤΙ ΣΑΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΑΦΟΤΟΥ ΠΕΘΑΝΕΤΕ; Τι σας περιμένει, όταν πάτε στην «άλλη πλευρά»; – Εάν υπάρχει μια άλλη πλευρά. Υπάρχει ζωή εκεί ψηλά; Και αν ναι, πως θα είναι; Θα είστε ευτυχημένοι εκεί; Θα βρείτε εκεί ξανά τα αγαπημένα σας πρόσωπα; Πόσο διαφορετικά θα είναι τα πράγματα εκεί, απ' τη ζωή σας εδώ στη γη;

Η Βίβλος μας αναφέρει πολλά πράγματα για το τι να προσμένουμε όταν μεταβούμε σε εκείνη την

επουράνια τοποθεσία – πώς θα είναι, πώς θα είμαστε *εμείς*, πώς θα είναι τα σώματά μας και πώς θα είναι η ζωή εκεί. Υπάρχουν επίσης πολλές μαρτυρίες από άτομα που είχαν μια μεταθανάτια εμπειρία, όπου πέθαναν προς στιγμήν, πήγαν σε εκείνο το επουράνιο μέρος και επέστρεψαν για να πούνε την ιστορία για το τι βίωσαν.

Σύμφωνα με τη Βίβλο, μια απ' τις μεγαλύτερες διαφορές ανάμεσα στην επίγεια ζωή και την επουράνια, είναι το ότι εκεί βρίσκειται η *τέλεια* τοποθεσία, μια τοποθεσία γεμάτη απ' την παρουσία του Θεού, όπου θα μπορούμε να απολαμβάνουμε όλες τις ομορφίες και τα θαυμάσια που έχουμε εδώ στη γη, χωρίς όμως λύπη, πόνο, κενό, μοναξιά και φόβο που τόσο συχνά μας καταλαμβάνουν και χωρίς τον εγωισμό, την απληστία, το μίσος και την καταστροφή που συχνά βλέπουμε στον κόσμο γύρω μας.

Το βασίλειο του Θεού θα είναι γεμάτο από αγάπη, ομορφιά, ειρήνη, παρηγοριά, κατανόηση, χαρά, συμπόνια και πάνω απ' όλα, θα περιβαλλόμαστε από την αγάπη Εκείνου που μας αγαπά περισσότερο απ' οποιονδήποτε – τον Θεό τον Ίδιο. Η Βίβλος μας λέει ότι ο Θεός είναι ένας Θεός αγάπης. Στην ουσία, Αυτός *είναι* το Πνεύμα της

αγάπης.¹ Ως εκ τούτου, ο τόπος Του, εκείνο το επουράνιο βασίλειο, είναι μια τοποθεσία αγάπης, όπου δεν θα υπάρχει πια άλλο πόνος, λύπη, απόρριψη, στεναχώρια ή μοναξιά.²

Από τη Βίβλο γνωρίζουμε ότι στη μετέπειτα ζωή δεν πρόκειται να είμαστε απρόσωπα, ασώματα και άμορφα πνεύματα. Θα έχουμε σώμα, όπως ακριβώς και τώρα, χωρίς όμως την αρρώστια, την ταλαιπωρία, τη γήρανση ή τον πόνο που βιώνουμε με τα επίγεια σώματά μας.³ Θα μπορούμε να απολαμβάνουμε τη συντροφιά των άλλων και να ζούμε ευτυχισμένοι μαζί για πάντα, μέσα στην παρουσία Εκείνου που μας δημιούργησε και μας αγαπά.

Πολλοί άνθρωποι έχουν τη λανθασμένη εντύπωση, ότι εκείνη η επουράνια τοποθεσία, είναι ένα πολύ βαρετό μέρος, όπου οι Χριστιανοί κάθονται πάνω στα σύννεφα παίζοντας άρπες και τραγουδώντας ύμνους προς τον Θεό. Βέβαια, όποιος θέλει, μπορεί να παίζει άρπα αν το επιθυμεί και οπωσδήποτε θα υμνούμε τον Θεό, όμως η ζωή μας στον επουράνιο κόσμο θα είναι *πολύ* πληρέστερη απ' αυτό! Στην πραγματικότητα, πιστεύω ότι εκεί θα διαβιούμε μια πολύ πιο πληρέστερη ζωή, απ' ό,τι εδώ πάνω στη γη και εκτός του ότι δεν θα έχουμε το άγχος, την ανησυχία, την αρρώστια και την πάλη για επιβίωση που δίνουμε εδώ, εκεί θα ενασχολούμεθα με πράγματα που πράγματι αξίζουν και κάνουν τη διαφορά στη ζωή των άλλων. Θα επενδύουμε τον χρόνο μας σε πράγματα που μας δίνουν χαρά και μας εμπνέουν, αντί να βιώνουμε τη βαρεμάρα, τη μονυτή ρουτίνα και τον παραλογισμό που πολλοί από μας έχουμε βιώσει στην καθημερινότητά μας, εδώ στη γη.

Η Βίβλος μας λέει ότι ο Ιησούς Χριστός ο Ίδιος, θα επιστρέψει να

βασιλέψει εδώ στη γη, μαζί με μας τα παιδιά Του, για μια περίοδο χιλίων ετών, μιας εποχής γνωστής ως η Χιλιετηρίδα.⁴ Ένα απ' τα καθήκοντά μας, σ' αυτή τη χρονική περίοδο, για εμάς που αγαπάμε τον Θεό, θα είναι να ανοικοδομήσουμε, να αναδιοργανώσουμε και να επανεκπαιδεύσουμε όσους έχουν απομείνει πάνω στη γη. Θα κάνουμε πράξη, το «ελθέτω η Βασιλεία Σου επί της γης»: Μια βασιλεία όπου θα κυριαρχούν η αγάπη, η αλήθεια και η δικαιοσύνη και όπου ο καθένας θα έχει αρκετά και κανένας δεν θα έχει πάρα πολλά.

Τα δύο τελευταία κεφάλαια στο βιβλίο της Αποκάλυψης στη Βίβλο, περιγράφουν μια πόλη, τεραστίων διαστάσεων κατασκευασμένη από ατόφιο χρυσάφι,⁵ η οποία στο τέλος της Χιλιετηρίδας, θα κατέλθει απ' τον ουρανό και θα εγκατασταθεί πάνω σε μια αποκατεστημένη γη, και ο Θεός θα συγκατοικήσει με τους ανθρώπους.⁶ Όσοι αγαπάνε τον Θεό και έχουν αποδεχθεί τον Ιησού σαν Σωτήρα τους, πρόκειται να ζήσουν *μαζί* Του μέσα σ' αυτή τη θεσπέσια πόλη φτιαγμένη από χρυσό! Η Βίβλος περιγράφει τους δρόμους της πόλης, ως κατασκευασμένους από καθαρό χρυσό, με ένα τείχος φτιαγμένο από δώδεκα διαφορετικά είδη από πολύτιμους λίθους που περιβάλλει την πόλη.⁷

Τα καλά νέα είναι, ότι όποιος πιστεύει και αποδέχεται τον Ιησού, μπορεί να εισέλθει σε εκείνο το επουράνιο βασίλειο και να βιώσει τη χαρά, την εκπλήρωση και την αιώνια αγάπη που θέλει να προσφέρει ο Θεός στον καθένα μας στην επόμενη ζωή και ακόμα και αν αυτή η ζωή που ζούμε εδώ δεν αλλάξει πλήρως, μπορούμε όμως να έχουμε μέσα στη καρδιά μας, λίγη από εκείνη την επουράνια ζωή,

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

Για να αναγεννηθείτε και να εισέλθετε στο υπέροχο βασίλειο του Θεού, δεχθείτε τον Ιησού σαν Σωτήρα σας με το να Του ζητήσετε να έλθει στην καρδιά σας: *Αγαπημένε μου Ιησού, πιστεύω ότι Εσύ είσαι ο Γιος του Θεού και ότι Εσύ πέθανες για μένα. Χρειάζομαι την αγάπη Σου να με εξαγνίσει απ' τα λάθη μου και τα σφάλματά μου. Σου ανοίγω τώρα την πόρτα της καρδιάς μου και ζητώ από Σένα να έλθεις στη ζωή μου, να με γεμίσεις με το Άγιο Σου Πνεύμα και να μου δώσεις το δώρο Σου για αιώνια ζωή. Αμήν.*

τον
καθένα
μας, με
τον θάνατό
Του πάνω στο
σταυρό. Την αιώνια
ζωή, ούτε μπορείτε να
την κερδίσετε, ούτε μπορεί

να είστε και τόσο κακοί γι' αυτήν, επειδή η σωτηρία είναι ένα δώρο του Θεού. Ο Ιησούς σας αγαπά όπως ακριβώς είστε. Σας γνωρίζει. Γνωρίζει τις σκέψεις σας και οτιδήποτε έχετε κάνει, γνωρίζει ακόμα και τα πιο βαθιά σας μυστικά. Τα γνωρίζει όλα, όμως σας αγαπά όπως και να 'χει, επειδή η αγάπη Του είναι άπειρη.

Η αγάπη Του ξεπερνά οτιδήποτε μπορούμε να κατανοήσουμε ή να δούμε με τα μάτια μας, εδώ στη γη. Η αγάπη Του μπορεί να γεμίσει κάθε κενό και να θεραπεύσει οποιονδήποτε πόνο ή πληγή. Η αγάπη Του μπορεί να φέρει τη χαρά, εκεί όπου πριν υπήρχε λύπη, χαμόγελο εκεί που υπήρχε πόνος και εκπλήρωση εκεί που υπήρχε έλλειψη σκοπού ή νοήματος. Οποτεδήποτε Τον χρειάζεστε, μπορείτε να Τον επικαλεστείτε και η αγάπη Του θα είναι μαζί σας και Αυτός θα σας βοηθήσει.

Μπορείτε να δεχτείτε την αγάπη

Του και να είστε βέβαιοι για το επουράνιο πεπρωμένο σας μαζί Του, με το να κάνετε μια απλή προσευχή, ζητώντας απ' τον Ιησού το δώρο της σωτηρίας Του. Αν ανοίξετε την καρδιά σας στον Ιησού και Τον προσκαλέσετε στη ζωή σας, Αυτός θα είναι μαζί σας για πάντα. Δεν μπορείτε να Τον χάσετε! Αφότου δεχθείτε τον Ιησού, έχετε μια μόνιμη θέση στο επουράνιο βασίλειό Του, μια θέση που ποτέ δεν μπορεί να ακυρωθεί και όταν η ζωή σας πάνω στη γη φθάσει στο τέλος της, θα βρεθείτε στη παρουσία Του μια για πάντα!

Αν και η σωτηρία είναι ένα δώρο, μόλις δεχθείτε τον Ιησού στην καρδιά σας, Αυτός θα ήθελε να κάνετε ό,τι μπορείτε για να δείχνετε την αγάπη Του και στους άλλους και να τους λέτε για το επουράνιο βασίλειο του Θεού. Μοιραστείτε με άλλους την αλήθεια για τον Ιησού και την αγάπη που σας έχει δώσει, ώστε να μπορέσουν κι αυτοί να βιώσουν χαρά και στη δική τους ζωή – τόσο στην τωρινή ζωή τους, όσο και στην επόμενη!

Η ΜΑΡΙΑ ΦΟΝΤΕΪΝ ΚΑΙ Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΗΣ, Ο ΠΗΤΕΡ ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, ΕΙΝΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΕΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ, ΜΙΑΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ. ■

εδώ και τώρα. Αυτός μας υπόσχεται να μας συγχωρέσει.

Κανέννας μας δεν είναι αρκετά καλός, ώστε να αξίζει να εισέλθει στην επουράνια ζωή. Κανέννας μας δεν αξίζει να πάει εκεί με δικές του ικανότητες. Γι' αυτό ο Θεός έστειλε τον Γιο Του, τον Ιησού σε αυτή τη γη, πριν 2.000 χρόνια. Ο Ιησούς πλήρωσε το τίμημα για τη δική μας σωτηρία, όταν πέθανε για τις αμαρτίες της ανθρωπότητας και έτσι, με το να πιστεύουμε σ' Αυτόν σαν Σωτήρα μας, μπορούμε να δεχθούμε το δώρο Του για αιώνια ζωή. Αυτό μας απαλλάσσει απ' το βάρος της προσπάθειας του να γίνουμε αρκετά καλοί για να πάμε σε εκείνη την επουράνια τοποθεσία, κάτι το οποίο δεν μπορούμε να κάνουμε έτσι κι αλλιώς, επειδή όλοι μας είμαστε, ατελείς ανθρώπινες υπάρξεις με ελαττώματα.

Ο Ιησούς άνοιξε την πόρτα προς μια αιώνια ζωή στο βασίλειό Του για

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ

ΠΕΡΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ, μια φίλη από το Ισραήλ, μου έδειξε μια φωτογραφία, όπου τρία σύμβολα εκεί είχαν εκτεθεί κάπου έξω για παρουσίαση, υποθετικά αντιπροσωπεύοντας τις τρεις κύριες μονοθεϊστικές θρησκείες. Ήταν ένα Εβραϊκό επτάφωτο κηροπήγιο, το Ισλαμικό Άστρο με την Ημισέληνο και ένα Χριστουγεννιάτικο δένδρο.

Της εξήγησα πως το Χριστουγεννιάτικο δένδρο δεν είναι στην πραγματικότητα το σύμβολο του Χριστιανισμού. Για τους πιστούς, το σύμβολο των *Χριστουγέννων* είναι ο Χριστούλης στη φάτνη. Όμως το σύμβολο του *Χριστιανισμού* είναι ο σταυρός.

Σε πολλά μέρη του κόσμου, οι σταυροί έχουν εξαφανιστεί από τους δημόσιους χώρους και σε μερικές χώρες, οι Χριστιανοί δεν επιτρέπεται να φοράνε πάνω τους ούτε ένα σταυρουδάκι, ως σύμβολο της πίστης τους. Είναι το σύμβολο του σταυρού, τόσο ισχυρό ώστε οι δυνάμεις του σκότους να προσπαθούν να το εξαλείψουν; Σκεφτείτε τους Κόπτες Χριστιανούς που για εκατοντάδες χρόνια έκαναν τατουάζ τον σταυρό πάνω στο καρπό τους, σαν μια ανεξίτηλη μαρτυρία της πίστης τους, ακόμα και όταν γνώριζαν ότι πιθανόν θα αντιμετώπιζαν στυγνούς διωγμούς.¹

Δέχθηκα τον Χριστό σαν Σωτήρα μου το 1971 όταν ήμουν 17 ετών και

σπούδαζα στο Πανεπιστήμιο του Τέξας. Στην πραγματικότητα δεν είχα καταλάβει και τόσο την έννοια της αμαρτίας, ούτε την ιδέα ότι κάποιος θα μπορούσε να είχε πεθάνει για εμένα πριν 2.000 χρόνια. Το μόνο που γνώριζα ήταν ότι χρειαζόμουν βοήθεια.

Μια Χριστιανή φίλη, είχε απαντήσει σε μερικές απ' τις ερωτήσεις μου χρησιμοποιώντας εδάφια απ' τη Βίβλο και κατόπιν με ρώτησε, «Αν πραγματικά θέλεις να γνωρίσεις αν ο Ιησούς είναι Αυτός που είπε ότι ήταν, γιατί δεν Του το ζητάς εσύ η ίδια; Αν δεν σου απαντήσει, δεν θα χάσεις και τίποτα. Αν όμως σου απαντήσει – θα Τον γνωρίσεις προσωπικά εσύ η ίδια».

Μου έδωσε μια γραπτή προσευχή να την επαναλάβω μαζί της. Η προσευχή ζητούσε συγχώρεση για τις αμαρτίες μου και ευχαριστούσε τον Ιησού που είχε πεθάνει πάνω στον σταυρό για μένα. Αυτά τα λόγια δεν τα κατάλαβα και τόσο και της είπα ότι θα προσευχόμουν μόνη μου από μέσα μου. Ίσως φάνηκε κάπως δύσπιστη, για το αν πραγματικά θα προσευχόμουν, όμως έκλεισα τα μάτια μου – και σε

αντίθεση με τη σιωπή μου – από μέσα μου προσευχήθηκα ολόψυχα, *Ιησού, αν Εσύ είσαι Αυτός που λες Εσύ ότι είσαι, σε παρακαλώ έλα και βοήθησέ με!* Και το έκανε! Μέσα σε μια βδομάδα, δεν ήμουν μόνο σίγουρη ότι ο Ιησούς ήταν ο Γιος του Θεού, αλλά και ότι τώρα κατοικούσε μέσα μου και είχε αρχίσει να αλλάζει τη ζωή μου.

Ο Ιησούς πολύ γρήγορα έγινε ο Καλύτερός μου Φίλος και για δεκαετίες τώρα έχουμε ταξιδέψει μαζί σε όλο τον κόσμο. Αγαπώ τις διδασχές Του μέσα στα Ευαγγέλια και έχω βρει ειρήνη και ασφάλεια μέσα απ' τη γνώση της ανιδιοτελούς Του αγάπης.

Αυτό το Πάσχα, σε κάθε χώρα και κάτω υπό οποιοσδήποτε συνθήκες και περιστάσεις, θα υπάρχουν αδελφια μας πιστοί που θα συλλογίζονται τον σταυρό και το μήνυμά του. Τι προνόμιο να είμαστε ενωμένοι μαζί τους σ' αυτό.

Η ΣΑΛΙ ΓΚΑΡΣΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΣ, ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΙ ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΣΤΗ ΧΙΛΗ. ■

1. Δείτε <https://sttekla.org/2019/09/the-meaning-of-our-coptic-cross-tattoo/>.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΥΘ ΝΤΑΙΗΒΙΝΤΣΟΝ

ΟΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙΣ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ

ΓΙΑ ΠΟΛΛΟΥΣ ΑΠΟ ΕΜΑΣ, ο θάνατος είναι ένα θέμα το οποίο ούτε καν θέλουμε να το σκεπτόμαστε, πολύ περισσότερο να το συζητάμε. Κι όμως, όλοι μας θα πρέπει να περάσουμε απ' την πύλη του, αργά ή γρήγορα, «επειδή, γη είσαι και στη γη θα επιστρέψεις».¹

Ήταν παραμονή Χριστουγέννων το 2013. Οικογένεια και φίλοι είχαμε μαζευτεί για να απολαύσουμε εκείνη την περίοδο των γιορτών. Όμως καθώς εγώ ανέβαινα τις εσωτερικές σκάλες στο σπίτι μας, λιποθύμησα και έπεσα. Ο σύζυγός μου, ο Ρίτσαρντ και ο έγγονός μου, ο Μάικλ, ήλθαν, με σήκωσαν και με πήγαν στο κρεβάτι μου.

Το περίεργο σ' όλη αυτή την αιφνίδια αλλαγή γεγονότων, όταν η ζωή μου πήρε την κάτω βόλτα, ήταν ότι εκείνη την εποχή, ήμουν δραστήρια, γεμάτη ενέργεια, σθένος και ζωτικότητα, συν το ότι έκανα τακτικά και γυμναστική γιόγκα. Όταν μου συνέβη αυτό, δεν είχαμε ιδέα γιατί συνέβη, όμως μια γενική εξέταση αίματος έδειξε ότι είχα Ηπατίτιδα C. Ο γιατρός μου εξήγησε ότι αυτός ο ιός μπορεί να παραμείνει αδρανής μέσα στο σώμα ακόμα και για 30 χρόνια. Τα τελευταία 40 χρόνια,

1. Γένεση 3:19
2. Τιμόθεο Β' 4:7
3. Φιλιππισίους 1:21
4. Φιλιππισίους 1:23
5. Θρήνοι 3:22-23
6. Ψαλμός 89:1
7. Ψαλμός 146:2

ήμασταν Χριστιανοί απόστολοι σε διάφορες χώρες και η μόνη πιθανότητα να είχα μολυνθεί με ηπατίτιδα C, ήταν τότε που είχα κάνει μια εγχείρηση στο πόδι και είχαν παρουσιαστεί κάποιες επιπλοκές και έπρεπε να μου κάνουν μετάγγιση αίματος, κάτι που συνέβη πριν 30 χρόνια περίπου.

Τους μήνες που ακολούθησαν, έπρεπε να νοσηλευτώ στην εντατική, τρεις διαφορετικές φορές. Οι γιατροί μου έκαναν κάθε τεστ που υπήρχε, προσπαθώντας να σώσουν τη ζωή μου, όμως η κατάσταση έδειχνε ζοφερή. Όταν δεν υπήρχε πια ελπίδα, οι γιατροί συμβούλεψαν τον σύζυγό μου να με πάρει στο σπίτι ώστε να πεθάνω εκεί γαλήνια, με τους αγαπημένους μου τριγύρω.

Αυτό και έγινε, όμως ο Ρίτσαρντ δεν ήταν έτοιμος να με αφήσει να αναχωρήσω. Αυτός και η οικογένειά μου και φίλοι μας απ' όλο τον κόσμο, προσευχόντουσαν απεγνωσμένα μέρα-νύχτα για να γίνω καλά. Είμαι σίγουρη πως ήταν η δική τους αγάπη, φροντίδα και προσευχές που με βοήθησαν να ανακάμψω. Ο Θεός συνεχίζει να βρίσκεται στον θρόνο και η προσευχή μπορεί και αλλάζει τις καταστάσεις.

Δεν ήταν η πρώτη φορά που βρέθηκα κοντά στην άλλη ζωή. Άλλες δύο φορές στο παρελθόν, βρέθηκα σ' αυτή την κάπως εξωπραγματική διάσταση, η πρώτη όταν λίγο έλλειψε να πνιγώ και ήμουν 13 χρονών και η δεύτερη όταν έπεσα σε κόμα για τέσσερις μέρες. Εκείνη τη φορά ένοιωσα να αναχωρώ απ' αυτό τον κόσμο ή κατά κάποιο τρόπο να έλκομαι προς τα εκεί, λες κι ένα αόρατο κενό με ωθούσε σε εκείνο το μέρος. Νοιώθοντας τόσο αβοήθητη

και ανίκανη να παλέψω εγώ η ίδια, έχανα τις δυνάμεις μου και ένοιωσα ότι σίγουρα η επίγεια ζωή μου έφθανε στο τέλος της.

Η τρίτη πιο πρόσφατη εμπειρία μου επήλθε κάπως ξαφνικά και εξελίχθηκε με έναν πιο άργό τρόπο. Ειλικρινά είχα σκεφτεί μήπως κι αυτή η φορά ήταν και η τελευταία μου, πως η ζωή μου κάπου εδώ τελείωνε. Νοιώθοντας αδύναμη και σαστισμένη, άρχισα να αναρωτιέμαι αν σε αυτό το ραντεβού μου με τον θάνατο, άξιζε να αγωνιστώ για να παραμείνω εδώ. Τα λόγια του Απόστολου Παύλου ήλθαν στον νου μου: «Τον αγώνα τον καλό αγωνίστηκα, τον δρόμο τελείωσα, την πίστη διατήρησα».²

Στην πραγματικότητα είχα χάσει κάθε ελπίδα για ανάρρωση και ένοιωσα πως αν μου δίνονταν λίγος χρόνος ακόμα, απλώς θα «υπήρχα», σαν μια αιχμάλωτος μέσα στο κέλυφος ενός σώματος, εντελώς αβοήθητη και πλήρως εξαρτώμενη από τους άλλους για το καθετί, συν το ότι θα έπρεπε να με μεταφέρουν πάνω σε ένα αναπηρικό καροτσάκι για το υπόλοιπο της ζωής μου.

Χωρίς φόβο θανάτου και γεμάτη διαβεβαίωση ότι θα πάω ψηλά σε εκείνη την Επουράνια τοποθεσία, ένοιωσα έτοιμη να αποδεχθώ το πέρασμά μου στην μετέπειτα ζωή. Ξανά, τα λόγια του Παύλου ήρθαν στον νου μου: «Σε μένα το να ζω είναι ο Χριστός, και το να πεθάνω είναι κέρδος».³ Αν και εγώ δεν βρισκόμουν μέσα σε μια φυλακή όπως ο Παύλος, ήμουν όμως φυλακισμένη μέσα στο ίδιο μου το σώμα, παγιδευμένη μέσα σ' αυτό, αβοήθητη και εξαρτώμενη πλήρως από τους άλλους.

Βαθιά μέσα μου, ήμουν αναποφάσιστη «επειδή, στενοχωρούμαι από τα δύο, έχοντας μεν την επιθυμία να αναχωρήσω, και να είμαι με τον Χριστό-δεδομένου ότι, είναι πολύ πλέον καλύτερα για μένα».⁴

Και τότε, όταν ήμουν έτοιμη να παραδοθώ στην πρόσκληση του θανάτου, ο σύζυγός μου ο Ρίτσαρντ, έσκυψε από πάνω μου και τρυφερά ψιθύρισε στο αυτί μου, «Σ' αγαπώ γλυκιά μου». Αν και είχα ακούσει αυτές τις λέξεις αμέτρητες φορές απ' αυτόν στο παρελθόν, αυτή τη φορά ήταν λες και μια δυνατή αστραπή να διαπέρασε όλο εκείνο το σκοτάδι, σαν ένας φωτεινός και λαμπερός πυρσός ελπίδας, μαζί και αγάπης. Αυτά τα αξιολάτρευτα λόγια με επανέφεραν στη ζωή! Εκείνη τη στιγμή είχα αναζωογονηθεί και είχα πάρει νέα δύναμη και κουράγιο ώστε να τα καταφέρω και να νικήσω το κεντρί του θανάτου.

Τώρα, κάθε πρωί που βλέπω τον ήλιο να ανατέλλει, πρέπει νατσιμπάω τον εαυτό μου για να σιγουρευόμαι για το γεγονός ότι ξέφυγα από τον θάνατο. «Είναι έλεος του Κυρίου ότι, δεν συντελεστήκαμε, επειδή δεν έλειψαν οι οικτιρμοί του. Ανανεώνονται κατά τα πρωινά· μεγάλη είναι η πιστότητά σου».⁵ Συνεχώς υπενθυμίζω στον εαυτό μου ότι η κάθε μέρα είναι ένα δώρο και τίποτα δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως δεδομένο.

Είμαι τόσο ευγνώμων που το ραντεβού μου με τον θάνατο αναβλήθηκε. «Θα ψάλλω τα ελέη τού Κυρίου στον αιώνα· με το στόμα μου θα αναγγέλλω την αλήθεια Σου σε γενεά και γενεά».⁶ «Θα αινώ τον Κύριο ενόσω ζω· θα ψαλλμωδώ στον Θεό μου ενόσω υπάρχω».⁷ ■

ΟΤΑΝ ΟΙ ΔΥΣΚΟΛΙΕΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ ΑΝΥΠΕΡΒΛΗΤΕΣ

Ε: Προτιμώ τη σταθερότητα και τη ρουτίνα αντί για τις μεγάλες αλλαγές και την ένταση, όμως οι αλλαγές φαίνονται αναπόφευκτες. Αυτό με ανησυχεί κάπως. Πώς μπορώ να μάθω να χειρίζομαι τις μεταβαλλόμενες περιστάσεις ώστε να μη με καταβάλλουν τόσο πολύ;

Α: Έχεις δίκιο, η αλλαγή είναι αναπόφευκτη. Στην ουσία, η ζωή είναι μια ατελείωτη σειρά από αλλαγές και ξανά αλλαγές. Χρειάζονται 20 χρόνια για να μεγαλώσουμε, όμως για να γίνεις το άτομο που θέλει ο Θεός να γίνεις, χρειάζεται μια ολόκληρη ζωή. Το να βοηθάμε τα παιδιά μας να ξεπεράσουν τις δυσκολίες της ανάπτυξης, δείχνει να αλλάζει τόσο εμάς όσο κι αυτά. Όταν αγαπημένα μας πρόσωπα περνάνε μέσα από αντιξοότητες, αυτό επηρεάζει κι εμάς επίσης. Οι σχέσεις σε κάθε επίπεδο εξελίσσονται συνεχώς. Τα μεγάλα θέματα, όπως η οικονομία, η πολιτική και το περιβάλλον, μας επηρεάζουν. Δεν μπορούμε να αποφύγουμε τις αλλαγές, μπορούμε όμως να μάθουμε πως να τις ξεπερνάμε. Να μερικές οδηγίες:

ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΣΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ. Διαχωρίστε εκείνα τα ζητήματα πάνω στα οποία έχετε κάποιο

έλεγχο, από εκείνα που δεν έχετε και εμπιστευτείτε όλα σας τα ζητήματα στον Θεό, επειδή στη τελική, Αυτός ελέγχει το καθετί.

ΚΑΤΑΝΟΕΙΣΤΕ ΟΣΑ ΣΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ. Κάνετε τον διαχωρισμό ανάμεσα στα πρακτικά ζητήματα και τα συναισθηματικά και ασχοληθείτε με το καθένα ανάλογα. Μαζί και τα δύο, ίσως να δείχνουν κατακλυστικά, όμως ξεχωριστά είναι πιο διαχειρίσιμα.

ΒΛΕΠΕΤΕ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΜΕ ΞΕΚΑΘΑΡΟ ΝΟΥ. Ό,τι κάνατε μέχρι τώρα ή ο τρόπος που ενεργούσατε, ίσως να είχε καλά αποτελέσματα μέχρις εδώ, όμως ίσως και να υπάρχουν καλύτερες εναλλακτικές λύσεις.

ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΤΕ ΤΗ ΒΟΗΘΕΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ. Οι περιστάσεις ίσως να σας καταβάλλουν, όμως ο Θεός δεν καταβάλλεται. «Για τους ανθρώπους αυτό είναι αδύνατον, για τον Θεό, όμως, όλα είναι δυνατά».¹

ΠΑΡΑΜΕΙΝΕΤΕ ΘΕΤΙΚΟΙ. Επικεντρωθείτε στις ευκαιρίες, όχι στα εμπόδια.

ΒΡΕΙΤΕ ΚΑΙ ΠΡΟΣΦΕΡΕΤΕ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ. Πολύ πιθανόν, να μην είστε ο μοναδικός εμπλεκόμενος. Επικοινωνήστε και βρείτε τρόπους να κάνετε τα πράγματα να φέρουν

αποτέλεσμα, προς όφελος του καθενός.

ΝΑ ΕΧΕΤΕ ΥΠΟΜΟΝΗ. Η πρόοδος συχνά γίνεται σε τρία βήματα. Ένα βήμα πίσω και δύο βήματα μπροστά.

ΣΚΕΦΤΕΙΤΕ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΑ. «Εκείνος [ο Θεός] που άρχισε σε σας ένα καλό έργο, θα το επιτελέσει μέχρι την ημέρα του Ιησού Χριστού».² ■

ΜΙΑ ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΓΙΑ ΚΑΙΡΟΥΣ ΑΛΛΑΓΗΣ

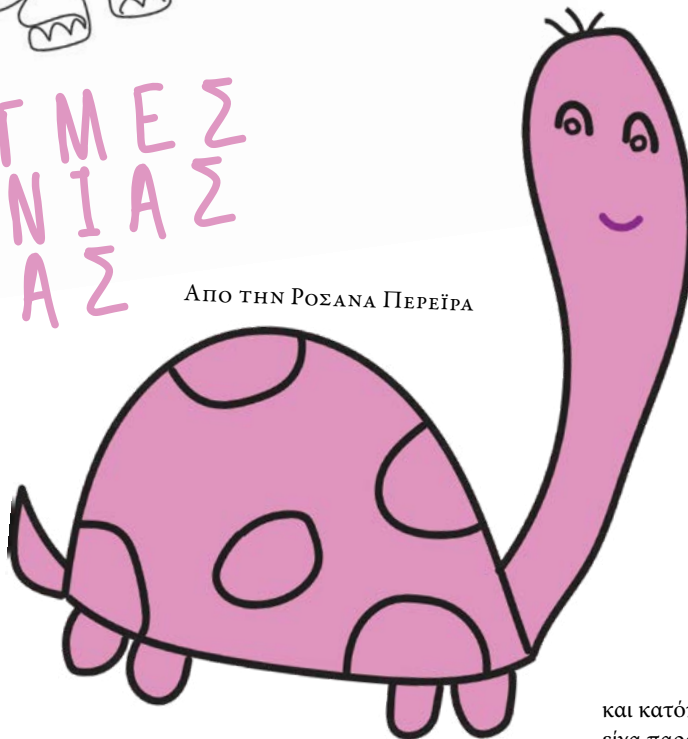
Επουράνιε Πατέρα, η δημιουργία Σου βρίσκεται σε συνεχή κίνηση – οι εποχές και οι κύκλοι τους σε μια διαρκή κίνηση. Βοήθησέ με να κινούμαι με τις εποχές της ζωής, να μη φοβάμαι να αφήνω τις άνετες συνήθειές μου και τις ρουτίνες μου, ώστε να ανακαλύπτω νέα πράγματα. Αντί να τρυπώνω μέσα στη σιγουριά του συνηθισμένου, βοήθησέ με να είμαι πρόθυμος να τολμώ να μαθαίνω νέα πράγματα. Βοήθησέ με να μην παραμένω στάσιμος, αλλά να προοδεύω και να συνεχίζω να ωριμάζω. Πάνω απ' όλα, βοήθησέ με να αλλάξω εκεί που θέλεις Εσύ να αλλάξω, ώστε να μπορώ να γίνω όσα Εσύ γνωρίζεις ότι μπορώ να γίνω.

1. Ματθαίου 19:26
2. Φιλιππισίους 1:6

ΣΤΙΓΜΕΣ ΑΙΩΝΙΑΣ ΑΞΙΑΣ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΟΣΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ

ΜΙΑ ΦΟΡΑ, ΜΑΖΙ ΜΕ ΜΕΡΙΚΑ ΑΛΛΑ ΑΤΟΜΑ, ταξιδεύαμε μέσα σε ένα βανάκι και μαζί μας ήταν και η μεγαλύτερη κόρη μου, ο σύζυγός της και η δίχρονη εγγονή μου, η Σάρων. Όταν η Σάρων ήταν κάπως ανήσυχη, άλλαξα θέση για να καθίσω δίπλα της και της είπα: «Έλα να τραγουδήσουμε!» Αμέσως αυτή ησύχασε και αρχίζαμε να τραγουδάμε το πιο αγαπημένο της τραγούδι, «Ο Κουάκι το Παπάκι».

«Πάλι, Παγιά!» Μια, δύο, είκοσι φορές και ενώ ο καθένας μέσα στο βανάκι, την εκλιπαρούσε να πει ένα διαφορετικό τραγούδι, αυτή αποκρινόταν κάθε φορά με το: «Πάλι Παγιά!» Στην επόμενη στάση που κάναμε, η μητέρα της έφερε λίγα μπισκότα για να της αποσπάσει την προσοχή, προς ανακούφιση των υπολοίπων. Όμως 14 χρόνια αργότερα, συνεχίζω να θυμάμαι πόσο όμορφα περνούσαμε, καθώς αυτή απολάμβανε το τραγούδι και εγώ απολάμβανα την ευχαρίστησή της.

Τον περασμένο μήνα, η πιο μικρή μου εγγονή, η Νταϊάνα, ήλθε να

περάσουμε το απόγευμα μαζί. Είναι τριών χρονών, ζωρή και γεμάτη ενέργεια, όπως ήταν και η Σάρων στην ηλικία της. Την ρώτησα αν θα ήθελε να έλθει μαζί μου να πάμε να ψωνίσουμε και αυτή μου απάντησε: «Μόνον αν έλθει και η χελώνα μαζί!» Η χελώνα αυτή, είναι ένα λούτρινο που είχε αφήσει η μητέρα της στο σπίτι μου, μια και τώρα κατοικούν σε ένα μικρό διαμέρισμα και δεν υπάρχει χώρος εκεί για όλα της τα παιχνίδια.

Όταν πήγαμε στο σουπερμάρκετ, προσπάθησα να την βάλω να καθίσει στο καρότσι μαζί με τη χελώνα, αυτή όμως επέμενε να βάλει τη χελώνα σε ένα άλλο μικρό καρότσι και να το σπρώχνει μόνη της. Είχε βάλει το λούτρινο με το πρόσωπό του να κοιτάει προς το μέρος της, ενώ αυτή έσπρωχνε το καροτσάκι. Όταν επιστρέψαμε σπίτι, μου ζήτησε καραμπογιές και χαρτί και άρχισε να ζωγραφίζει μια εκπληκτικά πανομοιότυπη εικόνα της χελώνας της.

Ζωγράφισε το τριγωνικό κεφάλι, το ροζ δέρμα, το μωβ στόμα, τα δύο μάτια με κύκλους εσωτερικά και εξωτερικά

και κατόπιν τα μαλλιά. Ποτέ μου δεν είχα παρατηρήσει ότι η χελώνα ήταν ροζ και το ότι είχε μαλλιά, αν και την είχα να κάθεται στο καναπέ μου για μήνες. Για ένα τρίχρονο παιδάκι, αυτό που ζωγράφισε, ήταν ένα έργο τέχνης, το οποίο και έδειξα με περηφάνια σε όλη την οικογένεια και μετά το κρέμασα πάνω στην πόρτα της ντουλάπας μου.

Στο βιβλίο του *God Came Near*, ο Μαξ Λουκάντο περιγράφει τέτοιες στιγμές με έναν πολύ επιτυχημένο τρόπο: «Αυτές είναι στιγμές αιώνιας αξίας. Στιγμές που μας υπενθυμίζουν τους θησαυρούς δίπλα μας. Στιγμές που μας επιπλήττουν που σπαταλάμε τον χρόνο μας σε εφημερες ενασχολήσεις, όπως τα χρήματα, τις ιδιοκτησίες ή τη χρονική συνέπεια. Είναι στιγμές που μπορούν να κάνουν τα μάτια και των πιο σκληροκαρδων να υγραθούν και να δώσουν νέα προοπτική και στην πιο μίζερη ζωή».

Η ΡΟΣΑΝΑ ΠΕΡΕΪΡΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΗΓΗΤΡΙΑ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΟ ΡΙΟ ΝΤΕ ΤΖΑΝΕΪΡΟ ΤΗΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ. ■

ΤΟ ΚΑΤΗΧΗΤΙΚΟ ΤΗΣ ΝΑΤΑΛΙ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΛΙ ΔΙΑΝ

ΤΗ ΝΑΤΑΛΙ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΑ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ, ΠΡΙΝ ΧΡΟΝΙΑ, ΣΕ ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ, ΟΠΟΥ ΕΡΓΑΖΟΤΑΝ ΣΑΝ ΛΟΓΙΣΤΡΙΑ. Μια συνεργάτης της εκεί, της είχε δείξει το περιοδικό *Activated* και εκεί μας είπε ότι ήθελε να λαμβάνει τη μηνιαία έκδοσή του. Επίσης μας ανέφερε ότι λειτουργούσε ένα κατηχητικό σχολείο και μας είπε την ιστορία του, για το πώς το ξεκίνησε.

Πριν χρόνια, είχε νοιώσει πολύ μπερδεμένη για τη σχέση της με τον Θεό. Γνώριζε πως Αυτός την είχε ευλογήσει με πολλούς τρόπους, με έναν καλό σύζυγο, μια καλή δουλειά, ένα όμορφο σπίτι και πολλούς φίλους. Απ' την άλλη όμως, έδειχνε πως ανεξάρτητα απ' το πόσο πολύ προσευχόταν, η ζωή της δεν είχε το νόημα που επιζητούσε αυτή περισσότερο.

Ήταν παντρεμένη για επτά χρόνια και αυτή και ο σύζυγός της ήθελαν να κάνουν οικογένεια μαζί, όμως δεν μπορούσαν να κάνουν παιδί και παρ' όλες τις διάφορες θεραπείες και τις ιατρικές παρεμβάσεις που είχαν προσπαθήσει, αυτές δεν είχαν φέρει αποτέλεσμα. Αυτό που τους μπερδευε πιο πολύ ήταν, όταν οι γιατροί τους έλεγαν ότι δεν υπήρχε λογική εξήγηση για το ότι το ζευγάρι αυτό δεν μπορούσε να κάνει παιδί.

Η Νάταλι, καθημερινά επέστρεφε σπίτι νωρίτερα απ' τον σύζυγό της, μια κι αυτός εργαζόταν περισσότερες ώρες απ' αυτή και μέσα στο άδειο σπίτι ένοιωθε να λείπει κάτι απ' τη ζωή της. Η Νάταλι είχε ζητήσει προσευχή από πολλές ομάδες Χριστιανών που γνώριζε και μαζί με τον σύζυγό της είχαν συζητήσει ακόμα και την περίπτωση να υιοθετήσουν, όμως δεν είχαν συμφωνήσει ακόμα πια υπηρεσία να χρησιμοποιήσουν ή πότε να το κάνουν..

Ένα πρωινό κι ενώ ήταν στο δωμάτιό της, καθώς ετοιμαζόταν να πάει για δουλειά, άρχισε να προσεύχεται για την πορεία της ημέρας της. Ένοιωθε κάπως αγχωμένη για κάποιες προκλήσεις στη δουλειά, οι οποίες πολύ γρήγορα μετατράπηκαν σε ανησυχίες για τη ζωή της και το μέλλον της. Συναισθήματα αναστάτωσης άρχισαν να την καταλαμβάνουν, για το αν αυτή και ο σύζυγός της είχαν επιλέξει το σωστό μονοπάτι και τι αποτέλεσμα θα είχαν οι επιλογές τους στο μέλλον.

Και ενώ όλα αυτά περνούσαν μέσα απ' τον νου της, άκουσε τον Θεό να της μιλάει μέσα της. Την ρώτησε αν θα ήταν πρόθυμη να βάλει στην άκρη τα ζητήματα που αντιμετώπιζε και να στρέψει την προσοχή της στο να αρχίσει να βοηθά τους άλλους.

Καθώς αναλογιζόταν όλα αυτά που της είπε Αυτός, τράβηξε την κουρτίνα του παραθύρου στο δεύτερο όροφο που

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που ζούνε σε έναν ονειρικό κόσμο και υπάρχουν και κάποιοι που αντιμετωπίζουν την πραγματικότητα και μετά υπάρχουν και εκείνοι που μετατρέπουν τα όνειρα σε πραγματικότητα.
— Ντάγκλας Χ. Έβερει (1916–2002)

ζούσαν και κοίταζε προς τα έξω. Όχι πολύ μακριά απ' εκεί, μπορούσε να δει μια σειρά από φτωχικές παράγκες φτιαγμένες από λαμαρίνες και χαρτόνια. Μια ομάδα από καμιά δωδεκαριά παιδάκια ντυμένα φτωχικά έπαιζαν εκεί κοντά, άλλα έτρεχαν και κλωτσούσαν μια αυτοσχέδια μπάλα, άλλα καθόντουσαν στο έδαφος και συζητούσαν και άλλα έπαιζαν με άδεια πλαστικά μπουκάλια στο χώμα. Κανένα απ' τα παιδιά δεν είχε παπούτσια στα πόδια του και η Νάταλι γνώριζε πως πολύ λίγα απ' τα παιδιά αυτά, είχαν την ευκαιρία να πάνε σχολείο, έστω και για λίγο χρονικό διάστημα, που σήμαινε ότι η πλειονότητά τους είτε είχε πολύ λίγη μόρφωση είτε καθόλου.

Αυτό της έδωσε μια ιδέα. Την ίδια ημέρα, όταν επέστρεψε απ' τη δουλειά της, άλλαξε τα ρούχα της και πήγε να συναντήσει τα παιδιά αυτά. Τα φώναξε και τα προσκάλεσε να παίξουν ένα παιχνίδι μαζί. Την επόμενη Κυριακή, επέστρεψε και τους είπε μια ιστορία απ' τη Βίβλο, την οποία απεικόνισε με κιμωλίες, πάνω σε έναν πίνακα που είχε φέρει μαζί της. Μετά απ' αυτό, κάθε Κυριακή απόγευμα, τους παρουσίαζε νέα παιχνίδια, δραστηριότητες και ιστορίες. Τα έμαθε να διαβάζουν και να τραγουδάνε, τους εξήγησε βασικές αρχές υγιεινής και κάπου-κάπου τους έδινε φαγητό, ρούχα ή άλλα πράγματα που χρειαζόνταν.

Λίγους μήνες μετά, αφότου είχε αρχίσει αυτά τα απλά μαθήματα κατηχητικού, μια μέρα ένοιωσε μεγάλη αδιαθεσία και να έχει ναυτία, που σήμαινε ότι ήταν έγκυος! Η ναυτία στην πορεία άρχισε να ελαττώνεται και μπορούσε έτσι να συνεχίσει τα μαθήματα στο κατηχητικό που είχε αρχίσει με τα παιδιά και αυτό το έκανε σε όλη τη διάρκεια της εγκυμοσύνης της, πριν γεννήσει ένα όμορφο αγοράκι. Αυτή και ο σύζυγός της ήταν τόσο χαρούμενοι!

Τώρα μας είπε, ότι ο γιος της είναι αρκετά μεγάλος, ώστε να την βοηθάει με το κατηχητικό κάθε Κυριακή. Αυτός της ετοιμάζει όλη την ύλη που θα διδάξει, τη βοηθάει να οργανώσει τα πράγματα και συμμετέχει και ο ίδιος στα παιχνίδια που παίζουν. Σε μια ετήσια συνέλευση, η Νάταλι ανέβηκε στην εξέδρα και μοιράστηκε την ιστορία της με το κοινό, ενθαρρύνοντας τις μητέρες να δραστηριοποιηθούν ενεργά με τα παιδιά στις κοινότητές τους.

Μερικές φορές φαίνεται πως στη ζωή πρέπει να περιμένουμε κάποιο χρονικό διάστημα για να δούμε τις επιθυμίες της καρδιάς μας να εκπληρώνονται. Ο Θεός ίσως να επιτρέπει αυτή την καθυστέρηση, με σκοπό να μας φέρει πιο κοντά Του. Όμως, όταν έχουμε Αυτόν και την υπηρεσία Του σε πρώτη θέση, μπορούμε να έχουμε εμπιστοσύνη, ότι Αυτός θα φέρει εις πέρας τους δικούς Του καλούς σκοπούς στη ζωή μας, στον καιρό και με τον τρόπο που Αυτός γνωρίζει ότι είναι το καλύτερο.

Ο ΛΙ ΛΙΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΣ ΚΑΙ ΔΙΠΛΩΜΑΤΟΥΧΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΑΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ ΣΥΣΤΗΜΑΤΩΝ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΟ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΥΣ ΣΤΕΝΤΖΕΡ

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΤΟΥ ΓΕΛΙΟ

ΞΥΠΝΗΣΑ ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ ΑΠΟ ΕΝΑΝ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΟ ΘΟΡΥΒΟ. Κοίταξα γύρω στο δωμάτιο. Η σύζυγός μου συνέχιζε να κοιμάται και όλα έδειχνα να είναι εντάξει.

Όμως καθώς με έπαιρνε ξανά ο ύπνος, τον άκουσα ξανά.

«Χαχαχα... Χαχα».

Προσεκτικά, για να μη ξυπνήσω τη γυναίκα μου, σηκώθηκα απ' το κρεβάτι και κοίταξα τον μικρό Μάρτιν που βρισκόταν στην κούνια του. Αν και κοιμόταν, χαμογελούσε.

«Μπουάχαχα». Ακουστήκε ένα ξεφωγητό χαράς από τα χειλάκια του. Τη φορά αυτή ξύπνησε και τη γυναίκα μου επίσης.

«Τι συμβαίνει;» με ρώτησε αυτή τρίβοντας τα μάτια της.

«Δεν ξέρω, όμως ο Μάρτιν φαίνεται να περνάει καλά».

Όμως ο Μάρτιν, σχεδόν ποτέ του δεν περνούσε καλά! Από τη μέρα που είχε γεννηθεί, δεν ήταν και τόσο καλά και συνεχώς υπέφερε.

Αυτός και ο δίδυμος αδελφός του είχαν γεννηθεί πρόωρα, στους επτά μήνες. Ο αδελφός του ήταν υγιής, όμως ο Μάρτιν είχε πρόβλημα με την καρδιά του.

Ο Μάρτιν σε ηλικία μόνο έξι εβδομάδων, έπρεπε να εγχειριστεί. Όταν τελείωσε η εγχείριση, ο γιατρός

χαμογλώντας ήρθε και μας είπε, «Όλα πήγαν καλά. Ο πιτσιρικάς σας είναι παλικάρι».

Όμως δεν πήγαν όλα καλά. Ενώ ο αδελφός του μεγάλωνε κάθε μέρα και πιο δυνατός, ο Μάρτιν εξασθενούσε όλο και περισσότερο, μέχρι που έγινε τόσο αδύναμος, που το παραμικρό ρεύμα αέρα στο δωμάτιο, τον αρρώσταινε. Το κρύωμα αυτό μετατρεπόταν σε πνευμονία και στη συνέχεια καταλήγαμε πίσω στο νοσοκομείο με τα σωληνάκια, τους γιατρούς και το στρες.

Όταν ο Μάρτιν με κοιτούσε με τα μεγάλα του, σοβαρά ματάκια, διαισθάνομουν τη μοναδική του τρυφερότητα. Όμως ήταν ευτυχισμένος; Όχι, γιατί αυτή η λέξη δεν θα ήταν η σωστή για να τον περιγράψει. Σχεδόν ποτέ του δεν χαμογελούσε, όμως είχε άδικο; Πώς παρηγορείς ένα μωρό, που δεν καταλαβαίνει γιατί υποφέρει ή ότι η ζωή του θα μπορούσε να είναι διαφορετική;

Σαν γονείς του, προσευχόμασταν ένθερμα γι' αυτόν καθημερινά. *Θεέ μου, σε παρακαλώ, κάνε τον καλά. Θεράπευσέ τον.*

Ένα βράδυ, μια βδομάδα πριν τα πρώτα του γενέθλια, η γυναίκα μου προσευχήθηκε μια διαφορετική προσευχή. Τα συνεχή ταξίδια στο νοσοκομείο, ο πόνος που υπέφερε ο μικρός Μάρτιν και ο αδιάκοπος φόβος που

νοιώθαμε, δεν υποφερόταν άλλο πια.

«Θεέ μου», είπε αυτή καθώς είχε γονατίσει δίπλα στην κούνια του και προσευχόταν, «Δίνω τον Μάρτιν στα δικά Σου χέρια. Αν θέλεις να τον πάρεις κοντά Σου, θα το αποδεχθώ. Όμως ό,τι και να συμβεί, μην τον αφήνεις να υποφέρει άλλο πια».

Εκείνη ήταν η νύχτα που ο Μάρτιν γελούσε.

Κάποια στιγμή, γέλασε πολύ δυνατά, με τα χεράκια του υψωμένα, γεμάτος ενθουσιασμό. Για μια ώρα σχεδόν, χαχάνιζε και κρυφογελούσε, καθώς τον παρακολουθούσαμε με δάκρυα στα μάτια μας.

Την επόμενη μέρα, καθώς θήλαζε, ξαφνικά χλώμιασε. «Κάτι δεν πάει καλά!» φώναξε η γυναίκα μου και έτρεξε κοντά της και ίσα-ίσα πρόλαβα να δω τις τελευταίες στιγμές ζωής του Μάρτιν σε αυτό τον κόσμο.

Η γυναίκα μου κι εγώ αλληλοκοιταχτήκαμε. Αν και νιώσαμε μεγάλη στεναχώρια, συγχρόνως μια αύρα ειρήνης υπήρχε παντού τριγύρω μας στο δωμάτιο.

Γνωρίζαμε ότι ο Μάρτιν είχε επιστρέψει στην Επουράνια κατοικία του.

Ο ΚΟΥΣ ΣΤΕΝΤΖΕΡ ΕΙΝΑΙ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΣΤΗΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑ. ■

ΠΡΩΤΑ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΓΧΩΡΕΣΗ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ

«Αυτά σας τα είπα, ώστε, ενωμένοι μαζί Μου, να έχετε ειρήνη. Στον κόσμο θα έχετε θλίψη· αλλά, να έχετε θάρρος· Εγώ νίκησα τον κόσμο». — Ιησούς, Ιωάννη 16:33

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΟΥ ΜΑΡΚΟΥ ΜΑΣ ΑΝΑΦΕΡΕΙ ΓΙΑ ΚΑΠΟΙΟΝ ΠΑΡΑΛΥΤΙΚΟ, ΤΟΝ ΟΠΟΙΟ ΘΕΡΑΠΕΥΣΕ Ο ΙΗΣΟΥΣ. Ο Ιησούς δίδασκει μέσα σε ένα δωμάτιο με τόσο πολύ κόσμο, ώστε οι φίλοι του παραλυτικού έπρεπε να κάνουν μια τρύπα στη στέγη και να τον κατεβάσουν με το κρεβάτι του. Όμως έπειτα, οι πρώτες λέξεις του Ιησού προς αυτόν ήταν, «Οι αμαρτίες σου είναι συγχωρεμένες».

Κάποιοι απ' το πλήθος έμειναν έκθαμβοι όταν άκουσαν τον Ιησού να διακηρύττει ότι Αυτός μπορούσε να συγχωρεί αμαρτίες, έτσι ο Ιησούς συμπλήρωσε τη φράση Του με το: «Λοιπόν για να γνωρίζετε ότι έχω τη δύναμη να συγχωρώ αμαρτίες, σήκω, πάρε το κρεβάτι σου και περπάτα».

Και σίγουρα, αυτό και έκανε ο άνθρωπος εκείνος. Όμως αναρωτήθηκε ποτέ εσείς, γιατί το πρώτο πράγμα που του έδωσε ο Ιησούς ήταν η συγχώρεση; Δεν ήταν προφανές ότι χρειαζόταν θεραπεία πρώτα απ' όλα; Ίσως για εσάς κι εμένα, που δίνουμε τόση σπουδαιότητα για το πόσο καλά

θα πάμε σε αυτή τη ζωή και ίσως το ίδιο και για τον παραλυτικό εκείνη την ημέρα. Όμως ο Χριστός, που προσβλέπει σε όλη την αιωνιότητα, γνώριζε ότι χρειαζόταν πάνω απ' όλα συγχώρεση.

Ξαναδιάβασα αυτή την ιστορία, λίγες μέρες μετά, αφού έμαθα τα νέα για τον θάνατο κάποιου γνωστού μας. Άλλη μια οικογένεια χωρίς γονιό. Περισσότερος πόνος. Και η καρδιά μου αναφώνησε, *Ιησού, γιατί δεν μας θεραπεύεις τώρα; Πώς επιτρέπεις να νοιώθουμε τόσο πόνο μέσα μας;* Νομίζω πως κάπως έτσι θα νοιώθω, κάθε φορά που θα μαθαίνω άσχημα νέα και δε νομίζω να πειράζει. Όμως όταν κατάλαβα τι ήθελε να πει σ' αυτό το σημείο της ιστορίας, άρχισα να σκέφτομαι μήπως και στο παρελθόν, είχα μπερδέψει κάπως τα πράγματα.

Θέλω να είμαι καλά *τώρα*. Και θέλω όλοι οι άλλοι να είναι καλά. Θέλω θεραπεία, προμήθειες, ειρήνη, ασφάλεια, χαρά και όλα εκείνα τα πράγματα που κάνουν τη ζωή καλή. Όμως ο Ιησούς ήδη την έκανε καλή, όταν πρόσφερε συγχώρεση για τις αμαρτίες, όπως πρόσφερε στον χωλό

θεραπεία για το πνεύμα του πριν θεραπεύσει το σώμα του.

Αυτή τη χρονιά, υπήρξαν πάρα πολλές απώλειες στον μικρό μου κόσμο, που με ανάγκασαν να σκεφτώ περισσότερο όλα τα παραπάνω. Είναι η ελπίδα μου πραγματικά στον επουράνιο κόσμο ή έχω τον νου μου περισσότερο στα πράγματα αυτής της ζωής; Ο Ιησούς προειδοποίησε πως ακόμα και οι οπαδοί Του θα συνέχιζαν να έχουν ταλαιπωρίες σ' αυτό τον κόσμο και θα συνεχίσουμε να έχουμε απώλειες, θάνατο και βάσανα γύρω μας. Όμως συμπλήρωσε την υπόσχεση Του, με το ότι Αυτός είχε θριαμβεύσει και ότι Αυτός θα βοηθούσε κι αυτούς – κι εμάς – να κάνουμε το ίδιο.

Έτσι μπορούμε να έχουμε την ενθάρρυνση που χρειαζόμαστε.

Η ΜΑΡΙ ΑΛΒΕΡΟ ΕΙΝΑΙ ΠΡΩΗΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΣΤΗΝ ΑΦΡΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟ. ΣΗΜΕΡΑ ΖΕΙ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΜΙΑ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΚΑΙ ΓΕΜΑΤΗ ΖΩΗ, ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΗΠΑ. ■

ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ

Μοιράζω την αγάπη Μου συνέχεια, χωρίς σταματημό, όμως το πόσο εσύ αντιλαμβάνεσαι και νοιώθεις την αγάπη Μου, εξαρτάται απ' τη δική σου πίστη – απ' το πόσο την αναζητάς και την αναγνωρίζεις εσύ ο ίδιος, μέσα απ' τους αναρίθμητους τρόπους που εκδηλώνω την αγάπη Μου κάθε μέρα. Είτε τη βλέπεις, είτε τη νοιώθεις, είτε την αναγνωρίζεις, δεν αλλάζει το γεγονός ότι η αγάπη Μου είναι συνεχής, άφθονη και χωρίς όρους.

Δεν την αποκτάς με την αξία σου αλλά ούτε και με τα έργα σου, επειδή η αγάπη Μου είναι ένα δώρο. Σε αγαπώ, επειδή σε αγαπώ. Είναι τόσο απλό! Σε αγαπώ και ποτέ δεν θα σταματήσω να σε αγαπώ και ποτέ δεν θα σε αγαπώ λιγότερο απ' ό,τι σε αγαπώ σήμερα. Πάντοτε θα σε αγαπώ με μια τέλεια, αιώνια και άφθονη αγάπη.

Θέλω πάρα πολύ να γίνεις κι εσύ μέτοχος αυτής της αγάπης Μου, με όλο της τον πλούτο και την ομορφιά. Η αγάπη Μου για σένα είναι για πάντα.